

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/171/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417210398
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6417210398.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o, IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, právne zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, IČO: 37 927 795, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému P. B., O.. XX.XX.XXXX, trvale bytom U.. N. XXX/XX, XXX XX Ž. O. B., o zaplatenie 1098.68 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.098,68 € spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 20.01.2015 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému plné právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. žalobou podanou prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu doručenou súdu dňa 13.11.2017 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1098.68 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.01.2015 do zaplatenia z titulu zmluvy o pôžičke.

2. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., uzavrela so žalovaným dňa 28.08.2014 zmluvu o pôžičke nazvanú ako „Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), na základe ktorej poskytol pôvodný žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1.000,- €. Išlo o bezúčelový spotrebiteľský úver. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa žalovaný spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. zaviazal, že splatí úver vo výške 1000,- € i celkové náklady veriteľa vo výške 743,- €, ktoré mu mali vzniknúť poskytnutím úveru až do dňa jeho splatnosti. Teda celkovú pohľadávku vo výške 1.743,- €. Žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal splatiť celkový dlh, ktorý mal žalobcovi vzniknúť, vo výške 1.743,- €, v šesťdesiatich splátkach s ich konečnou splatnosťou 20-teho augusta 2019. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená i výška mesačnej splátky, ktorá predstavuje sumu 29,05 € (s poistením na každý mesiac sumu 29,89 €). Sadzba poistenia bola 2,90 %, RPMN 27,43 %, fixná ročná úroková sadzba vo výške 27,44 %. Prvá splátka bola splatná dňa 20.09.2014, pričom ďalšie splátky boli podľa uvedenej zmluvy splatné 20-teho dňa v mesiaci.

3. Spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. vo svojej žalobe uviedla, že žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil 0 Eur z celkovej sumy, ktorú žalovanému poskytla a ktorú mal spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. vrátiť i s celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom. Prílohou k žalobe bola i uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.08.2014, prehľad splátok a úhrad žalovaného, predžalobná upomienka zo dňa 26.11.2014, kde bol žalovaný upozornený na nedoplatok vo výške 95,65 € a žiadaný o jeho uhradenie a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.01.2015, kde bol žalovaný upozornený, že jeho dlh, ktorý ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti predstavoval sumu 1.111,24 €, sa stal splatným v celom rozsahu, pričom bol upozornený, že

istina úveru je vo výške 1.098.68 €, ktorá sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia.

4. Súd rozhodol uznesením č. k. 9Csp/171/2017-38 zo dňa 22.02.2018, právoplatným dňa 16.03.2018 o zmene strany sporu, na základe ktorého v konaní pokračoval s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, a to so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s.. V dôsledku tohto rozhodnutia došlo k prechodu pohľadávky vzniknutej zo zmluvy zo spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. na spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s..

5. Súd sa pokúšal žalovanému doručiť žalobu na vyjadrenie na adresu uvedenú v registri obyvateľov, čo sa mu nepodarilo, pretože zásielku v odbernej lehote neprebral. Šetrením aktuálneho miesta, kde sa žalovaný zdržiava súd zistil, že žalovaný bol v čase doručovania žaloby vo výkone trestu v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. Následne súd žalobu, výzvu na vyjadrenie i s poučením doručil do uvedeného ústavu, kde mu v priebehu konania doručil i ďalšie procesné rozhodnutia.

6. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, nezaslal súdu ani žiadne prostriedky procesnej obrany, teda že by žalovaný poprel skutkové tvrdenia žalobcu a ani dôvody týchto tvrdení. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, preto súd vyhodnotil skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné.

7. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 z. z. Civilný sporový poriadok, skutkové tvrdenia, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

8. V priebehu konania súd uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9Csp/171/2017-65 zo dňa 31.05.2018 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorým sa právoplatnosťou tohto uznesenia, a to dňa 04.06.2018, stala spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., na ktorú bola prevedená pohľadávka spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. vyplývajúca zo zmluvy o úvere.

9. Z hľadiska právneho posúdenia predmetnej zmluvy je nepochybné, že ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v platnom znení v čase uzatvorenia zmluvy. Právny predchodca žalobcu mal pri uzavretí zmluvy postavenie veriteľa - dodávateľa a žalovaný postavenie spotrebiteľa.

10. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

11. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v tomto zákone.

14. Keďže žalovaný sa k žalobe nevyjadril, nepredložil súdu žiadne prostriedky procesnej obrany, súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.08.2018, ktorého sa žalovaný nezúčastnil. Nezúčastnil sa ho ani žalobca a právny zástupca žalobcu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním všetkých listinných dôkazov i procesných rozhodnutí a podania žalobcu nachádzajúcich sa v súdnom spise.

15. Z vyššie uvedených dôkazov súd zistil, že v tomto konaní ide o spotrebiteľa, ktorý uzavrel so pôvodným žalobcom spotrebiteľský úver, na základe ktorého pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.000,- € a žalovaný sa mu zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť mu celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd má za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 28.08.2014 (ďalej len „zmluva“). Právny predchodca poskytol žalovanému úver vo výške 1.000,- € a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť mu celkové náklady spojené s úverom. Žalovaný mal úver splatiť v 60-tich splátkach, pričom každú splátku vo výške 29,89 €. V bode 12.2 zmluvy je uvedené, že žalobca je oprávnený v prípade riadne a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplataenie celej splátky, ktorá sa stane okamžite splatnou, teda vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšie ako tri mesiace. V tomto bode je uvedené, že spoločnosť je v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi i úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve. Súd má za preukázanú existenciu dlhu žalovaného voči žalobcovi z uzavretej zmluvy, z prehľadu splátok a úhrad, predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2014 i z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.01.2015. Navyše, žalovaný sa po oboznámení so žalobou voči tvrdeniam žalobcu nijak nebránil, nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by vyvrátili tvrdenia žalobcu, teda skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, a preto ich súd v spojení s vyššie uvedenými predloženými listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu považoval za preukázané a nesporné. Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak, že nárok uplatnený v žalobe je dôvodný a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi dlh vo výške 1098,68,-Eur.

16. Žalobca si v žalobe uplatnil i úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.01.2015, od zosplatenia úveru, do zaplataenia, ktorý mu súd i priznal, pretože ide o zákonný úrok z omeškania, na ktorý má žalobca právo v zmysle § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. s tým, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania bola základná úroková sadzba ECB na úrovni 0,05 % ročne. Súd tak uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5,05 % ročne (0,05 % + 5 percentuálnych bodov).

17. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. A keďže žalobca bol úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal plné právo na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd v zmysle § 262 ods. 2 teraz nerozhoduje, ale rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa odvolanie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

a) neboli splnené procesné podmienky

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§29 zákona č. 233/1995 Z. z.)